

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТИ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излизва сѣка сабота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 6 ъли менидиета; вънъ отъ имперіята, 4 6 ъли менидиета. Спомо- ществованията грѣбува да сѣ години и предплатени. Писмата които са отнеситъ до редакціята надписуваатъ-се до Никола Геновича. Външните настоя- тели отговарятъ за въстникъ. Подписката за спомоществованията става направо у Ц—градъ Галата при Никола Геновича, издателя на въстникъ. —

ОТГОВОРЕНЪ РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕОВИЧЪ.

Миналата недѣля ний, православни хри- стияни, правнусахми колада. Християнскитъ свѣтъ са простира предъ единъ ясли; той у- божава Дѣтето-Богъ на което майка му не- можа да намѣри нити едно прибѣжище въ цѣль Бетлеемъ. И тия убожаванія са подно- вляватъ тай отъ осемнаесетъ вѣкови насамъ.

Отъ яслици на това дѣте излѣзи една съвсѣмъ нова парѣдба: Сичко са прѣобрази: науки, искусства, книжнина, общество, пра- вительство, законодателство; ний видѣхми да са разпространяватъ добродѣтели които дру- говѣрството непознавае, и да изчезнуватъ мръсотини и нечистотини които сегашните врѣмена могатъ още да глѣдатъ, нъ които немогатъ да глѣдатъ безъ страхотия; вѣт- хини врѣмена глѣдаха тия нѣща като естес- твенни.

Когато Исусъ-Христосъ доди на свѣтъ- тъ имаше и тогива както сега една бляска- ва цивилизация; имаше философи, учени, пое- ти, книжари. Въ Иерусалимъ имаша единъ свирѣль, ѳстраментъ царь; той царь затри по голѣмата частъ отъ членовити на фамиліята си, и били своити дѣча съсѣтъ цѣль да затріе спасителятъ на човѣшкитъ родъ.

По нѣго врѣме никой неможеше да пре- двиди и да са увѣри чи дѣтето което са ро- ди ще можн единъ день да основе една но- ва вѣра, да промѣни свѣтътъ и да увѣде е- дно ново славце съсъ по бистри свѣтлинни въ утробата на човѣшкитъ родъ.

Нъ това дѣте събра по послѣ при себѣ си нѣколко неучени хора, безъ книжественъ, безъ богатство, безъ никакво вліаніе, хора страшливи които го напуснаха на минутата на страстьта му.

То доказа на тѣхъ и на свѣтътъ божес- твенността си; той я потвърди чрезъ бо- жественната височина на ученіето си; той обрѣчи на ученицити си побѣдата, и тия у- ченици тържествуваха отъ сичкити мѣчно- сти, отъ сичкити страданія, отъ сичкити го- нения, и черковата са основа.

Основаието на черкувата доказува бо- жественността на Исуса-Христа. Нѣка намѣратъ единъ други човѣкъ на когото у- чението да 'е произвѣло толкось голѣми нѣ- ща, да е вдѣхнало толкось прѣданности и който да е направилъ да са обича тѣй мло- го както Исусъ-Христосъ са обича отъ 'осе- мнайсетъ вѣкови насамъ.

Нѣка намѣратъ единъ човѣкъ на кого- то името да възбужда до толкось любовь и до толкось умраза предъ когото са покланя- тъ най образованните народи, царѣти и ов- черити, ученици и неученици.

Въ послѣднитъ си брой, ний извѣстни- ми на читателити си новити мѣрки които грѣцката патриршія са тѣкмеше да земе относително за заплатити на владичити и патрицити.

Днесъ патриршескитъ органъ Би- зантисъ потвърждава тия нови мѣрки. Споредъ нѣго, царското правителство пред- ложило на патриршіята да земе върху си заплатити на сичкити владичи и патрици и да събира то само отъ християнити тѣхнити правдини.

Споредъ други, патриршіята, като са видѣла изчерпена отъ сѣко матеріално сръд- ство помолила са на царското правителство да земе върху си заплатити на православно- то духовенство съсъ начинъ цото да не ставатъ веке християнити жертва на злоу- потрѣбленіята и на неправдичи.

Въ идѣщитъ си брой ний ще дадемъ потрѣбнити развитія на тоя предметъ.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

Слѣдующата кореспонденція отъ Тул- ча подъ дата 4 заминалий Ноември, испра- тена до Българската Пчела въ Браи- ла, (*) повраца си до въстникъ Турция и ний ѣ даваме мѣсто у нашитъ листъ, съ- що както е написана отъ дописникътъ.

Прочитана статія вложена у 17-й брой на Българската Пчела. Тая статія, извлече- на отъ едно писмо, напомнява нѣщо за сѣгн- шното положение на работити, цто слѣдуватъ у градътъ ни, дѣто дописникътъ приказва не- рѣдовното събиране на отрѣденити членови и нѣщо върху училището и ученицити, както и заради училищити закони, паредѣни отъ Г-на Добродушнаго, днесъ главенъ учитель въ тоя градъ.

Сичко това кое е истинна, кое съ погрѣ- шка, нъ повечето сякамъ да си има мѣстото и да не е до толкось криво, както искатъ да до- кажатъ Г-да съчинителятъ и прѣписачъ на рѣченната статія. (Защото не е тука рѣчъта ни да хвалимъ единитъ и да коримъ други, освѣ- нъ да кажимъ безпристрастно онова, което глѣ- дами съ очи си).

И тѣй въ 21-й брой на Българската Пчела сръцами отговоръ на първата статія съ която Г-да съчинителятъ и прѣписачъ напа- датъ върху одного отъ най-почтеннити младе-

(*) Браилскитъ листъ отъ 1 мѣсець на- самъ прѣстана и не си испраца въ градътъ ни. — Не знаемъ кой е причината да прѣстане Бъ- лгарската Пчела. Нъ както угаждами, е- дното е на неисплащаніето спомоществованията, а второто, че послѣдователити на вотабонтна Раковски прѣтурна кошериата на Бъ- лгар- ската Пчела за да обличатъ меда ѣ, нъ тешко имъ на ума!!!

жи въ града ни и го некарватъ лѣжець и не- нѣмъ какъвъ, за което той момакъ никакъ не е виноватъ, нито го намирами за лѣжець както искатъ да го прѣпорачатъ нашити господино- ци на публиката.

Колкото заради ученицити, дѣто казуваше дописникътъ на първата статія, то не е до толкось за осъждение; защото като дѣца мо- гатъ да посябрънатъ и пакъ да са поправатъ —то са знае, че са намиратъ и разиратни уче- ници, нъ не знаемъ очевѣстно, дѣто нѣматъ съвсѣмъ извѣщиятъ поведение, което да по- рами нашити граждани, обаче другото е точно и дописникътъ си има пѣлно право.

За това нѣка процаватъ Г-да съчинителъ- тъ и прѣписачъ на отговорътъ, дѣто казу- ватъ, че много докривило на обществото, кога- то прочели статіята въ 17-й брой на Бъ- лгар- ската Пчела освѣнъ малцина които си за- радвали и оправятъ са, че си биле писали нѣ- ща които никакъ не съществуватъ. Тука ний не виждами да са докача обществото въ ни- цо. Послѣ питами Г-да съчинителятъ и прѣпи- сачъ: не е ли истинна, дѣто казува дописни- кътъ на Българската Пчела че комисі- ята не е заседавала редовно? това лѣжи и душ- манлъкъ ли е? Сега като си туря работата отъ десь на на десь въ по добръ редъ кой е он- зи безсѣвѣстенъ дѣто ще нарави бѣлото чернъ и черното бѣло? Дай Боже да върви се тѣй и тогива ще видимъ кой ще сибе да помжире за нѣщо!

Нашето българско общество доста са е отличило отъ много други общества, като е запазвало до ний народити интереси, и ще ги запазва сѣкога подъ кримото на Н. В. Сул- танътъ нашъ милостивий и правдолюбивий баша. Нъ цо да сторимъ кога са намѣратъ непомежъ хора, които не причитатъ доброто и за свои собствени интереси похабиватъ общити и ста- ятъ трѣни въ народити желанія и такива чер- нодушнѣ хора ставатъ предметъ за описаніе и заерявяватъ цѣли общества, че кой кривъ? койго е писалъ. Нъ тѣй Г-да нѣ! Право стѣ- найте и никой нѣма да ви прѣчи на доброто.

Какво ще бѣде това? безсѣвѣстенъ, лѣжець, скарисалъ отъ боитъ си по голѣми лѣжи и незнамъ цо, което не може да оправдае нито обществото, нито до- писникътъ, освѣнъ да почерни, като повадне, още понече такива мѣлви.

По надолу Г-да съчинителятъ и прѣпи- сачъ на отговорътъ крещатъ върху дописникъ- тъ на Българската Пчела и по ната- тъкъ, че той не билъ спомогналъ нищо, като го проваждатъ да отиди и да си види името, има ли го записано въ училищити теѣтери. Много криво разсѣждаватъ тия Господинови, и сами на сѣби си противорѣчатъ, когато казу- ватъ, чи тѣзи дни са събрали отъ еснаѣти доволно сума пари за исплащаніето на черкови- ти дългове и пр. Кои са тѣ еснаѣи? Не са ли пакъ дюкендиити, които нашити господинолци съвѣзватъ за да са не лѣжатъ въ обществен-

ини работи? До нинѣ кон са подкрѣпвали обществото, та не дюкенджити и еснафти? Иъ ще кажатъ че само единъ е кривъ, който писалъ, или приказалъ на вѣстиварятъ; кой ще да е не знаемъ, дѣто и най простакътъ дюкенджия не е отишълъ да рече добро у-тро, на владиковиятъ братъ Танасакъ додѣто нашити господиновци му са лавратъ и го галятъ сѣкакъ.

Най сѣтъ съчинителятъ и прѣписачътъ на отговорътъ казуватъ съ заплашване, че ако би да стаило нужда, ще ли да са поднишатъ и други ни граждани по име. Много добръ ще сторятъ ако го направятъ и тъй са наза, послѣ ще видимъ кой е кумъ кой е сватъ; стига да знаятъ що нишатъ и какво думатъ, и не товъ тъй просто: лъжецъ и душманъ! Съ такива омаки думи не са прави критика, въ малко по сложно; защото омаки критикувате нѣма никаква потреба отъ даскалски расправи, нито чака вѣщо отъ такива, додѣто критикътъ сѣкога ще доде на вратата му и ще погледува.

Колкото заради учителитъ и вѣгови ни закони вѣмето ще покаже сичко на явю, както го е показало и на други мѣста дѣто учителствувалъ Р. Доброплоднѣй отъ 10—15 години насамъ. Намъ не остана друго, освѣтъ да желаемъ добри наредби на сичко и дано нашето излѣзе на лѣжа и клѣвета!!!

САЛОНИКЪ, 28 ДЕКЕМВРИЯ. — Тукашнѣятъ грчки консулъ който бѣше отишълъ за правителствени работи на Сѣресъ са заварилъ тѣ дни въ градътъ на.

Миналата недѣля пристигна въ градътъ на Г-нъ Виветъ прагладѣтъ на отоманскити телеграфи въ Румелия. Той бѣше отишълъ въ Ф-хрида и на Елбасанъ за да прагладѣ телеграфити.

Миналата недѣля много свѣтъ пада въ околностити на. Сега царува тука една динъ голѣма студъ и нмахи голѣми помржзувания.

По слѣдствие на лошавити вѣремена които царуватъ по морето пощити пристигатъ твър дѣ касно.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Европейскити вѣстници отъ миналата недѣля обнародватъ едно окръжно писмо на Панага. Въ това окръжно писмо Пий IX осмѣжда главнитѣ философически и политически заблужденія на нашата епоха.

Това писмо занимава почти сичката преса. Като изключимъ само нѣкой вѣстници които взематъ вѣнустията си отъ Римъ, сичкити вѣстници безъ разлика на тарафъ глѣчатъ тоя актъ противенъ на по голѣмата частъ на иденти които управиватъ сегашнитѣ свѣтъ.

Вѣстникъ Франция са пита съ съскърбъ кой може да бѣди цѣлѣта на това окръжно писмо което ужива на десетнай-сѣятъ вѣкъ ученията на срѣднитѣ вѣкъ, което, въ прѣстѣтвѣто на развитіето на либералнитѣ идеи нека да подчини гражданската властъ на властѣта на папѣти и което осмѣжда най-сѣществениата отъ сичкити слободи, слободата на свѣстѣта.

Една кореспонденція отъ Парижъ казува: важноста на тоя документъ е по много тежка отъ колкото не я кавахъ най напрѣтъ. Римскитѣ дѣоръ не са уграичнава само да осмѣжда нѣкои философически и религиозни заблужденія. Тая важность рѣшава, въ единъ разумъ който не са сгласава ниватъ съ тенденцити и нуждити

на сегашната епоха, въпросъ толкостъ разискуванъ за сношеніята на черковата съ съ царцината. Тя осмѣжда като едно неизбѣжно заблужденіе учението за раздѣляваніето на тѣ двѣ власти; тя не ще слободата на свѣстѣта и на богуслуженіята. Тя са приближава най сѣтъ направо до политическата земя за да фърли анатемата на началото на ненамисаніето и на популярното разискуване.

До-дѣто прѣговорити помежду Австрія и Прусія взематъ едно тѣло за сѣдбата на герцогцинитѣ, господарити отъ второстепеннитѣ царцини си проваждатъ писма едни на други за да са приближатъ по-добрь върху феодалната земя. Тѣй царятъ на Баварія испратилъ бѣше едно писмо до царятъ на Хановра; днесъ царятъ на Саксонія испраца пакъ едно писмо до царятъ на Баварія. Въ това писмо той го ублажава за положеніето което е зель въ сегашната криза.

Споредъ казаніето на нѣкой европейски вѣстници Саксонія и Баварія не стояли мирни. Много конференци станаха въ Бамбергъ. Въ тѣя конференци сѣми отъ тѣхнитѣ прѣдставители си изложиха мнѣніето. Баварія, Саксонія, Вюртембергъ и Хесата сполучили да паднатъ въ сгласіе за да държатъ едно общо поведѣніе въ сегашнитѣ прикраски и да слѣдуватъ една добра политика въ кризата която става въ царцинитѣ на конфедерацията.

Новата данекарска конституція са разискала отъ Ландстингътъ и Фолдингъ; тѣ сполучили да паднатъ въ сгласіе върху въпросити които ги раздѣляваха до сега. За напрѣтъ не ще има веке никакво условіе за избиранието на Фолдингъ. Бюджетътъ ще се разискува за дѣтъ години.

Тишината царува въ Италиа. Министърътъ на вѣтрѣшнитѣ работи испратилъ до управителити едно окръжно писмо въ което поръчува да глѣдатъ добрь прѣстѣпници съ съ начинъ щото да възбранятъ сѣки бунтъ.

Министърската криза е свършена въ Мадридъ. Министерството Навраезъ пакъ вѣзѣн на мѣстото си. Изабела II неможала да даде удобреніе на трити въпроси които я раздѣляха отъ кабинетътъ и освѣтъ като дала възгласъ на сичкити важни политически хора.

Прочее съ съ помощта на министерството Навраезъ испанската царица сполучи да отвори кортестътъ. Словото което произнесе предъ нѣго ни убажда скорошното сключиваніе на въпросътъ испано-перувиенски; то не казува нищо за отстраняваніето на Зайнъ Домингъ; нѣ понеже царицата познава чи общото положеніе на царството не е твърдъ задоволително и чи единъ проектъ за законъ ще са представи за да дадъ единъ добрь цѣръ, нѣ сѣми утѣлномощени да вѣрувами чи министерството е направило една отстъпка за да набави достоинството на курвата и чи ще сполучи да достигни на единъ добрь край безъ да направи никаквъ поерамъ на царицата предъ европа.

Молдо-влашкиятъ парламентъ са отворилъ на осемнайсетъ настоящаго отъ князъ Куза. Слѣдъ прочитаніето на едно дълго

писмо което дава смѣтка за пълномощіята които народътъ е повѣрилъ на князътъ и на новити учреждения които сѣ слѣдствие на декретътъ, депутатити католишки, протестански и арменски събрани за първи пътъ дали клѣтвата предписана отъ конституцията. Взаимното духовенство на сѣко отъ вѣроисповѣданіята прѣдставени въ парламентътъ прѣстѣтвували на заседаніето.

Слѣдъ като са свършила тая церомонія, князъ Куза предложилъ да са разискуватъ възблагодаренія за Н. Ц. В. Султанътъ, за сичкити подписани на парижкитѣ трактати на които благоволеніята подпорка олѣени толкостъ високо ми разисбната революція въ княжествата. Това предложеніе на главатарятъ на княжествата са прѣло съ съ възхищеніе и съ съ риконлѣсканіе отъ сичкити прѣстѣтвениници. Прѣдставителити на европейскити сили присѣтвували и тѣ на тога тържество.

Князъ Куза, на връщеніето си въ сараятъ са прѣлъ отъ цѣлъ Букуренцъ съ съ едно живо възхищеніе.

СЪБКАВИ НЪИЦА И НОВИНИ.

Споредъ нѣкой прикраски, Н. В. Омеръ-паша са намрала малко зѣтъ болель.

— Научавами са чи Н. Ц. В. Султанътъ подтвърдѣтъ сгласеніето на единъ новъ свѣтъ за боланцити. Тоя свѣтъ цѣлъ да са сѣстави отъ главнитѣ лѣкари на царската гарда, на Терсанага и на Топханата и отъ първитѣ лѣкари на царскити канѣли.

— Отъ 1/13 Януарія 1865 пощенскити сегашни отомански тимбри ще са замѣнатъ съ съ нови тимбри които царското правителство лѣта-дѣса въ Европа.

— Н. И. Сасѣти-паша напрѣтъ министаръ на провозждіето са помина миналата недѣля.

— Н. В. А'Али-паша, министаръ на вѣшинити работи са удари отъ една спирена загуба. Внуката на Н. В., чедо на дѣщерата му умрѣло по омаки день на възрѣтъ двѣ годишно.

— Г-нъ Негри, влашки агентинъ при Високата Порга са наименова прѣсѣдатель на молдо-влашкия събрание.

— Казуваъ чи князъ Горчаковъ си далъ оставката отъ службата си която са прѣла отъ императорътъ.

— Миналата недѣля стана единъ ангжъ при Айвазъ-Ченне който направи на пенѣлъ четри нови кажи. Интелити отъ тая махла прѣтѣгнаха голѣмъ ужасъ. Н. В. Фуатъ-паша, Капѣта-паша присѣтвуха на изгасиваніето на тоя ангжъ. Двѣма души са затѣнали подъ развалинитѣ на кажити.

— Николай есенди, чиновникъ отъ писаніето на печатътъ са наименова консулъ на Високата Порга на Керчъ въ Кавказъ.

— Н. Ц. В. Султанътъ турилъ вапорътъ Мо-сулъ на расположеніето на Фивади Османіе.

— Н. Ц. В. Султанътъ направи тѣ дни визита на воинското училище въ Панакади за годишното испитуваніе на ученицити.

— Научавами са чи тѣ дни въ черно море владувала една голѣма тишина. Много гини утише на мѣстата си безъ да поерѣшатъ нѣкакви мѣжотини.

— Н. И. Аарѣтъ-паша, напрѣтъ салистрейски управителъ а сега едиренски трѣгна тѣ дни за мѣстото си.

— Споредъ една кореспонденція отъ Панагюринце, забити и кажинѣми вѣзали въ една отъ фамилиити на това село. Причината на това не надѣло вѣзаваніе сахати по дванадѣсетъ, било неплащаніето на два бедѣли. Тѣ зель казува кореспонденцията та отворили съ съ сила сандѣкътъ и и извѣкли сичкити дрехи заедно съ съ чепразги (пѣхти) на конакътъ.

Това поведѣніе на управителѣтъ на Панагюринце хичъ не ни задоволява. Ижелателно е да земе по-благоразумни и човѣшки мѣрѣя а не фъркити на насилството и на своеволіето,